הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר הפלאה

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות נזירות

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות נזירות

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-נזירות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה י 4
הלכה יד 4
פרק ב 4
הלכה ב 4
הלכה יח 4
פרק ה 5
הלכה יד 5
פרק ח 5
הלכה יח 5

פרק א

הלכה י

בכ"מ ז"ל אבל האומר הריני נזיר מן הגרוגרות וכו' עד ומאחר דסתם מתני' דלא כר' נתן הו"ל לרבינו לפסוק כסתם מתני' כו'. נ"ב פסק רבינו כלישנא קמא משום דללישנא אחרינא ב"ה אתי כרבי שמעון ואילו אנן קי"ל כרבנן דפליגי אר"ש:

הלכה יד

נדר בנזיר ואמר לא הייתי יודע שהנזיר אסור ביין כו' עד וכבר בארנו שאפי' לא נדר אלא מאחד מהם אסור בכולן. נ"ב אע"ג דלשון כולל הוי והאומר פת סתם הרי זה אסור בפת שעורים אע"ג דבלבו היה לפת חטים כיון דהוי לשון כולל שאני הכא משום דלא היה יודע ומ"ש איצטריך לטעם דאפילו לא נדר אלא מאחד מהם אסור בכולן:

עוד שם בכ"מ וז"ל וי"ל דכיון דמתני' סתמא מתנייא משמע דבכל גוונא [אסור] אפי' אם בא לפני חכם ע"כ. נ"ב צריך ישוב מאי דקאמר בגמרא לרבנן אי מתשיל אחדא משתרי לכולהו וגם דברי הראב"ד ז"ל צריכים ישוב דמה חילוק יש בין רישא לסיפא לפי מ"ש הוא בהשגות בסמוך:

פרק ב

הלכה ב

בל"מ. דהכא כיון דלהזיר את עצמו נתכוין אין זה מוטעה בעיקר הנדר יע"ש. נ"ב ל"ק דכל לגבי נפשיה נאמן לומר סבור הייתי כן אבל לאחריני לא וצריך הוכחה:

הלכה יח

נדר העבד שאר נדרים שיש בהם עינוי נפש וכו' עד נדר עבדו בנזירות ואמר מופר לך וכו'. נ"ב נראה מדברי רבינו בה' עבדים דצריך גט שחרור להתירו בבת חורין ולפי זה קשה ממאי דפריך בגמרא גבי עבר מכנגד פניו רמ"א לא ישתה ורי"א ישתה וקאמר עלה לימא בדשמואל קא מיפלגי דאמר שמואל המפקיר עבדו יצא לחירות וא"צ גט שיחרור דר"י לית ליה לדשמואל ומש"ה קאמר ישתה ולפי סברת הרמב"ם אמאי קאמר ר"י ישתה דאפי' אי לית ליה דשמואל וצריך גט שחרור מ"מ פקע שעבודיה מיניה ואפי' לרב ויצא לחירות אלא מוכח דבהפקעת שעבוד לבד כל שצריך גט שחרור עדיין אין נפשו קנויה לו:

פרק ה

הלכה יד

בכ"מ נזיר חופף על השער וכו' עד ואפי' באדמה המשרת כתב רבינו דאינו לוקה משום דאינו מתכוין להשיר ע"כ. נ"ב אינו כן דהא סורק במסרק דמתכוין להשיר ואפילו הכי אינו לוקה וטעמא משום דאדמה הוי כעין סם וסם נלמד מאדמה. ועיין בל"מ:

פרק ח

הלכה יח

האומר הרי עלי לגלח נזיר וכו'. נ"ב ע' פרק י"ז מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ט' וצ"ע:

כתב הראב"ד אינו מחוור זה ומה בין זה לאומר הרי עלי לגלח וכו'. נ"ב כשאמר הרי עלי קרבנות חצי נזיר קרבנות הוי סמוך וה"ק קרבנות של חצי נזיר ולא אשכחן חצי נזיר משא"כ כשאמר הרי עלי לגלח חצי נזיר חצי נזיר קאמר: